

Afgang. I Forbindelse hermed maa man dog udhæve, at der for Land-Statens Vedkommende er i Mæret 1799 affluttet en lignende Overenskomst med Kjøbenhavns Fattigvæsen om Forsøgelsen af sammes derværende Fattige som den, der under 30te Juli 1798 var truffen for Sø-Statens Vedkommende, og at Fattigvæsenet herfor er tilstaaet en fast aarlig Godtgørelse, der siden Mæret 1841 affholdes directe af Statskassen. Samtlige Enker, hørende til Land-Statens Underclasser med Undtagelse af dem, der omtales i Krigshospitalskassens Pensioners Regulativ af 31te August 1834 § 6 Litr. d og i, have derfor, naar de opholde sig i Kjøbenhavn, ingensomhelst Afgang til Pension af Krigshospitalskassen; men da man ønskede at forstaae disse Enker saavidt muligt for at henvende sig til Fattigvæsenet, saa blev det ved Rgl. Resolution af 26de Marts 1837 blandt andet bestemt, at til enhver af dem, saafremt de derom anholdt, maatte, saalange Kassens Formue tillod det, bevilges en Huusleiehjælp, der omtrent svarede til den Pension, som ellers kunde have tilkommet dem. Denne Huusleiehjælp er tilstaaet dem indtil den seneste Tid, naagtet Krigshospitalskassens finantstille Status siden hiin Bestemmelse har forvarret sig i den Grad, at Statskassen til Bestridelsen af dens Udgifter har maattet jordrede et aarligt Bidrag.

og c ved Bestyrelsen af Fonden for Dvæstede og Faldnes Efterladte.

Af denne Fond have Enker efter Faldne af begge Militair-Staters Underclasser under tidligere Krigsperioder erholdt Pension, og fastsattes samme med Henhold til Mandens militaire Stilling. Lige med Faldnes Enker betragtedes derhos Enker, hvis Mand vare blevne dvæstede og døde af deres Saar under Curen eller forinden Bestemmelsen af deres Pension. Derimod blive Enker efter pensionerede Dvæstede kun tillagte en høist ringe Pension uden Hensyn til Mandens militaire Stilling. Disse Pensioner ere ligesom de Dvæstedes i den senere Tid paa Grund af de til Raadighed havende Pengemidler blevne forholiede over det Belsøb, hvortil de ved Regulativet af 26de Marts 1802

vare ansatte, og have de saaledes andraget efter Regulativet af:

	26de Marts 1802.	24de Decbr. 1834.	25de Febr. 1846.
for Faldnes Enker	fra 18 Rbd. til 50 Rbd.	fra 24 Rbd. til 72 Rbd.	fra 36 Rbd. til 96 Rbd.
og for Enker efter Pensionister .	18de Juli 1806. indtil 10 Rbd.	18 Rbd.	30 Rbd. aarlig.

hvorhos det ogsaa for Enkernes Vedkommende har været Tilfældet, at den Pension, der ellers tillagdes dem af det Offentlige, blev beregnet til Indtægt for Fonden og kun suppleredes overensstemmende med fornævnte Regulativer. Til de fra nærværende Krig hidrørende Enker har Fondens Bestyrelse imidlertid af Mangel paa de dertil fornødne Pengemidler endnu ikke kunnet udstrække sin Virksomhed.

Med Henhold til denne Fremstilling af de hidtil gjældende Regler for Enkernes Pensionering er der umodsigeligen al Grund til at ønske samme ordnet paa en mere fast og tilfredsstillende Maade, og bliver Nødvendigheden heraf endmere paatrængende, da Mændenes Pensionering foreslaaes omreguleret, og disse og Enkernes Pensioner dog bør staae i et passende gjensidigt Forhold. For Sø-Statens Vedkommende savner man derhos i saa Henseende næsten enhver Regel, og maa det anses mindre rigtigt, at Staten, forsaavidt den erkjender sig pligtig til at yde dem særlig Understøttelse, hidtil har henviist de her i Kjøbenhavn værende Enker til at modtage samme igjennem Fattigvæsenet. Dette har altid noget krænkende for Vedkommende, og har saaledes vistnok ofte havt til Følge, at de hellere have renonceret paa det dem tiltænkte Gode, hvilket da ikke har fremkaldt nogen Besparelse for Statskassen eller de paagjældende Fonds, men kun en Fordeel for Kjøbenhavns Fattigvæsen, der saaledes ikke har havt den bestemte Anvendelse for de betydelige Summer, som aarlig i saa Henseende ere stillede til sammes Disposition. Det første Skridt til at faae dette mindre heldige Forhold hævet, vilde da